

вори, нарича ся *подлежаще*; онова, что ся говори за подлежаще-то, нарича ся *сказуемо*.—*Рыбы-тъ* е подлежаще, защото ся тукъ говори за *рыбы-тъ*; *плуватъ* е *сказуемо*, защото ся говори за *рыбы-тъ*, че *плуватъ*.—Подлежаще-то и *сказуемо-то* соединены на едно ся наричатъ *прѣдложеніе*.—*Рыбы-тъ плуватъ* е *прѣдложеніе*, защото тукъ подлежаще-то: *рыбы-тъ*, е соединено съ *сказуемо-то*: *плуватъ*.

Въ едно *прѣдложеніе* подлежаще-то никога не ся отдѣля отъ *сказуемо-то* съ никакъвъ знакъ *прѣпинателенъ*.

2. Земля-та е *валчавеста*.—*Вѣтръ* духа.—*Злато-то* е *металлъ*.—*Растенія-та* не *усѣщатъ* и не ся *мѣстятъ* по своѣхъ *вольж*.—*Животны-тъ* *усѣщатъ* и ся *движатъ* по *вольж-тъ* си.

3. Кога *умрѣлъ* храбрый *Симеонъ*, то *надъ* *Българе-тъ* ся *воцарилъ* *сынъ* му *Петръ*; но той *нѣмалъ* *бащини-тъ* си *свойства*.

1-о *прѣдложеніе*: *кога умрѣлъ храбрый Симеонъ*. Подлежаще: *храбрый Симеонъ*. Сказуемо: *кога умрѣлъ*.

2-о *прѣдложеніе*: *то надъ Българе-тъ* ся *воцарилъ* *сынъ* му *Петръ*. Подлежаще: *сынъ* му *Петръ*. Сказуемо: *надъ Българе-тъ* ся *воцарилъ*.

3-о *прѣдложеніе*: *но той нѣмалъ бащини-тъ* си *свойства*. Подлежаще: *той* (сир. *Петръ*). Сказуемо: *нѣмалъ бащини-тъ* си *свойства*.

4. 1) Да *кажатъ* (или да *напишатъ*) по-нѣчто за *всякъ* отъ *слѣдующи-тъ* *вещи*:

Перо—*хартія*—*чернило*—*книга*—*тедрадь*—*стая*—*пещь*—*снѣгъ*—*въглища*—*кръвь*—*пепель*—*игла*—*столь*—*ножче*—*камакъ*—*стъкло*—*дръво*—*желъзо*—*оцетъ*—*захарь*—*свѣщъ*—*трѣва*—*рѣжь*—*поле*—*нива*—*село*—*вѣрба*—*пѣськъ*.

2) Да *кажатъ* по *нѣчто* за *всѣкъ* отъ *слѣдующи-тъ* *прѣдметы*:
Утро—*день*—*вечеръ*—*нощъ*—*пролѣтъ*—*лѣто*—*есень*—*зима*—*часъ*—*минута*,—*година*—*столѣтіе*—*младость*—*старость*.

3) Да *кажатъ* по-нѣчто за *всяко* отъ *слѣдующи-тъ* *животны*:
Куче—*котка*—*конь*—*крава*—*овца*—*вѣлкъ*—*пѣтель*—*кокошка*—*гълъбъ*,—*пчела*—*рыба*—*ракъ*,—*соколь*—*гарга*.

4) Да *кажатъ* по-нѣчто за *всяко* отъ *слѣдующи-тъ* *лица*: